

ΑΡΚΑΔΙΟΝ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Ἐν Κρήτῃ ἔτη. προπληρωτέα Φρ. 10
 Ἐκτός τῆς Κρήτης " 15
 Δι' ἕκαστον στίχον καταχωρίσεως Γρ. 1

Πατὴρς τε καὶ Μητὴρς καὶ ἄν ἄλλων προγόνων ἀπάντων
 τιμιωτέρον ἔστιν ἢ Πατρίς, κασεμνότερον καὶ ἀγιώτερον.
 (Πλάτων).

Πᾶσα αἰτήσις δημοσιεύσεως ἀπευθυντέα πρὸς τὸ Τυπογραφεῖον ἐλευθέρα ταχυδρομικοῦ τέλους.
 Τιμὴ ἑκάστου φύλλου γρ. 1.

Ἐκδίδεται ἀπ᾽ ἧς ἑβδομάδα.

Ἰδιοκτητὴς καὶ ὑπεύθυνος συντάκτης
 ΣΤ. ΕΜΜ. ΚΑΛΑΙΤΖΑΚΗΣ.

Ὅτε κατὰ τὴν ἀξιωματικὴν Κρητικὴν ἐκανάστασιν τοῦ 1866 ἀλλόφυλοι στρατιᾶι καταπλημμύρουν τὸν δόστηνον τοῦτον τρόπον, πέπιφύρουσαι καταστροφῆς καὶ δηλώσεις καὶ διὰ τούτων προσπαθοῦσαι νὰ καταβάλωσι τοὺς ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας τῆς ἐμῶν πατρίδος ἀγωνιζομένους κρατερούς λέοντας, ὅτε ἐβέβηλουντο τὰ ἱερά καὶ ἡ γῆ ἐποτιζέτο μὲ τὸ αἷμα, τότε ἐζήτησαν ἀσυλὸν, φεύγοντες τὴν σφαγὴν, τὸν βιασμόν καὶ τὴν στρέβλωσιν ἀδύνατοι γέροντες, γυναῖκες ἀπροστάτευτοι καὶ παῖδες ἄθωοι, ἐν τῇ ἱερᾷ τοῦ Ἀρκαδίου μονῇ. Κίνδυνος ὅμως ἤρξατο ἀπειλῶν τὸ μέρος ἐκεῖνο, καρδία δ' εὐγενεῖς προσεώσαί αὐτόν, ἔσπευσαν ἐκεῖ εἶθα ἐκάλει αὐτοὺς ἡ τιμὴ καὶ ἡ δόξα.

Ἦλθεν ἡ ἡμέρα τῆς καταστροφῆς. Ἐξῶ ἐβρόντα τὸ ἐχθρικὸν πυροβόλον ἀδιακόπως. Ἔσω ἀνευ πλέον ὄπλων, διότι ἀπαντα συνετριβήσαν, ἀλλ' ἀκαμπτοὶ ἐνέμενον ἀνθιστάμενοι. Ἡ ἄμυνα ὁμῶς ἐξησθένη, ἐν τῷ ἡ ἐπίθεσις, μετὰ πολλὰς ματαίας ἐφόδους, ἀγριωτέρα καθίστατο. Ἦγγικεν ἡ ὑστάτη στιγμή.

«Ζωὴν ἢ θάνατον θέλετε;» ἀνέκραξε πρὸς τοὺς εἰς Χριστὸν πιστεύοντας ὁ ἀνδρείος αὐτοῦ στρατιώτης, ὁ ἀοιδίμος τῆς Μονῆς ἡγούμενος Γαβριήλ. «Ζωὴν ἐπανειδίστον, ἢ θάνατον ὑπὸ τοὺς θόλους τούτους, ἀλλὰ θάνατον τὴν ἀθανάσιαν δωρούμενον;» «Θάνατον!» μὲ φωνὴ ἀνεκραύγασαν. Προσηύξαντο τότε τὸ ὑστατον, καὶ ὁ σεβάσιμος γέρον στερῶ τῷ βήματι καὶ ἐνθουσιῶν ἐπορεύθη μὲ δαυλὸν ἀνημμένον εἰς τὴν πυρίδα. Κρότος τρομερὸς ἀντήχησε, καὶ ὁ καπνὸς ἐσχότισε τὸν αἶθρα. Καὶ μετ' ὀλίγον, σιγῇ. Σιγῇ τάφου. Ὁ εὐρύτατος ἐκεῖνος χώρος μετεβλήθη εἰς κοιμητήριον.

Τοιοῦτον δράμα ὑψηλόν, τοιοῦτα ἔργον περίβλεπτον ἐτελέσθη ἐν τῷ Ἀρκαδίῳ, ὅπερ ἔδωκε μάθημα φοβερὸν εἰς τῆς γῆς τοὺς δυνάστας, καὶ θάρρος εἰς τοὺς ὑπὸ τῆς δουλείας καταπεπονημένους λαούς.

Ἐκτοτε ἐχρῶσασι μίαν σελίδα τῆς ἱστορίας, ἐψάλη ὑπὸ τε τῶν Ἑλλήνων καὶ τῶν ξένων, καὶ μετὰ θαυμασμοῦ ἀναφέρεται τὸ Ἀρκαδίον.

Τὸ ὄνομα λοιπὸν τοῦτι τὸ περιύμνητον δίδομεν εἰς τὴν ἐφημερίδα, ἡσήμερον ἀρχόμεθα ἐκδιδόντες.

Ἄς καθορίσωμεν δὲ νῦν τὰς ἀρχὰς καὶ τὸ πρόγραμμα, ὅπερ θέλομεν ἀπαρεγκλίτως τηρήσει. Καὶ ἐν πρώτοις δηλοῦμεν ὅτι εἰς οὐδεμίαν τῶν, ὡς μὴ ὄφελον, ὑπαρχουσῶν ἐν τῷ τόπῳ μεριδῶν ἀνήκομεν. Φρονοῦμεν δ' ὅτι αἱ τοιαῦται διαίρεσεις εἰσι λίαν ἐπιβλαβῆς, καὶ ὅτι κατὰ τὰ ἔτη ταῦτα τῆς δοκιμασίας, αἶνα διέρχεται ὁ Ἑλληνισμός, δεόν ἵνα πάντες αἱ συνηνωμένοι, εἰς ἓνα καὶ μόνον σκοπὸν ἀποβλέποντες, εἰς τὸ μεγαλεῖον τῆς Πατρίδος καὶ εἰς τοῦτο ὀφείλουσιν οἱ ἀληθεῖς πατριῶται νὰ ὑποτάξωσι πᾶν ἄλλο αἰσθημα. Θέλομεν ἀναπτύσσει καὶ παρουσιάσει τὰ διαφορὰ ζητήματα ὑπὸ τὴν ἀγῆτῃ αὐτῶν ὄψιν, καὶ ἐπιφέρει τὰς κρίσεις ἡμῶν ἐνεῦ φόβου ἢ δισσταγμοῦ. Οὐδέποτε θέλομεν πρᾶσθι συνήγοροι τῶν παρανομούντων, οὐδ' ἐπηράζεσθαι ὑπὸ συμπαθείας ἢ ἀντιπαθείας προσωπικῆς. Θέλομεν μετ' ἐπιμονῆς καταδεικνύει τὰ κακῶς ἰσχυρόντα καὶ ἐπιζητεῖ τὴν βελτίωσιν αὐτῶν. Ἐνὶ δὲ ὄγῳ, γράφοντες, θέλομεν εἶχει ὑπ' ὄψιν τὸ ἀληθὲς τῆς Πατρίδος συμφέρον, τοῦτο δὲ καὶ μόνον οὗτο θέλομεν ἐξυπηρετεῖ. Φρονοῦμεν δ' ὅτι ἐλομεν κάλλιον ἐπιτύχει τὸ σκοπὸν ἡμῶν, ἰφίνοντες ἐλευθερίαν τὴν ἐφημερίδα καὶ γινώσκοντες τοῖς ἐν τε τῇ πόλει ταύτῃ καὶ τοῖς ἐκὸς ἐπιστήμοσιν, ὅτι λίαν εὐχαρίστως θέλομεν δημοσιεύει ἐπιστημονικὰς αὐτῶν διατριβὰς, ὡς καὶ πᾶσαν ἄλλην διατριβὴν, δι' ἧς ἤθελον ἐκτυλίσει ζητήματα, ἢ ἀναπτύσσει τὰς ἰδέας αὐτῶν, καὶ ὅταν ἀκόμη σκοπῶσιν ἵνα ἀντικρούσωσι τὰς ἡτετέρας. Τοῦτο δὲ διότι δὲν λησμονοῦμεν ὅτι διὰ τῆς συζητήσεως ἀποκαλύπτεται ἡ ἀλήθεια. Δὲν ἔπιτρέπωμεν ὁμῶς τὴν δημοσίευσιν διατριβῶν ὑριστικῶν μὴ θέλοντες νὰ χρησιμεύσῃ ἡ ἡμετέρα ἐφημερίς μέσον πρὸς ἐξυπηρετήσιν σκοπῶν φαριστικῶν, καὶ νὰ πάθωμεν ἐκεῖνο ὅπερ θέλομεν ν' ἐποφύγωμεν.

Ὅσοι τῶν πρὸς εὐς πεμφθήσεται τὸ «ΑΡΚΑΔΙΟΝ» δεχθῶσι τοὺς τρεῖς πρώτους ἀριθμοὺς αὐτοῦ, θέλουσιν ἐγγραφῆ ἐν τῷ καταλόγῳ τῶν συνδρομητῶν.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Πρό τινος χρόνου καταγγελία ἐγένετο περὶ καταχρήσεων ἐν τῷ Ἐφκαρικῷ Ταμείῳ Ρεθύμνης. Μαθὼν δὲ τοῦτο ὁ Γεν. Διοικητὴς διώριπεν ἐπιτροπὴν ἵνα ἐξελέγη τὸ τε ταμεῖον καὶ λογιστήριον τοῦ Ἐφκαρίου. Ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη περαιώσασα τὸ ἔργον ὑπέβαλεν ἐκθεσιν εἰς τὴν Γεν. Διοίκησιν, ἐξ ἧς ἐδεικνύετο ὅτι ὑπεξήρθησαν πλέον τῶν 90 χιλ. Γροσίων, καὶ τὴν ἐκθεσιν ταύτην παρέπεμψε, κατὰ τὴν τελευταίαν ἐνταῦθα διαμονὴν του, ὁ Γεν. Διοικητὴς εἰς τὴν Εἰσαγγελίαν διὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν δεόντων. Μετὰ τινὰς γενομένας ἀνακρίσεις συνελήφθησαν καὶ ἐπροσωποκρατήθησαν οἱ ἐξῆς. Ἀχμέτ Ρουστεμχοτζάκης Μουσταφᾶς Σπαθᾶκης, Χασάν Σαληαγαδάκης, Χουσεῖν Σαμῆ Βιλαλαγαδάκης, Μεχμέτ Ἀτσιπαδιανᾶκης καὶ Δερβίς Πρασσανάκης. Καὶ πάντες μὲν, πλην τοῦ τελευταίου, κατηγοροῦνται ὅτι ὑπεξήρθησαν 62,889 γροσίων ἐκ τοῦ Ἐφκαρικοῦ Ταμείου Ρεθύμνης, καὶ πρὸς ἀπόκρυψιν τῆς ὑπεξαιρέσεως ταύτης διέπραξαν διαφόρους πλαστογραφίας ἐπὶ τε τῶν βιβλίων τοῦ Ἐφκαρικοῦ Ταμείου καὶ Λογιστηρίου καὶ ἄλλων διαφορῶν γραμματικῶν παραδόσεως καὶ παραλαβῆς. Ὁ δὲ Δερβίς ἐφ. Πρασσανάκης κατηγορεῖται α.) ὅτι κατέστησεν ἑαυτὸν ὀφειλέτην βακουφικῶν χρημάτων καὶ β.) ὅτι διατελῶν ἐν γνώσει τῶν διαπραττομένων καταχρήσεων, οὐ μόνον δὲν κατήγγειλε ταύτας ἀρμοδίως, ἀλλὰ καὶ συνήργει εἰς τὴν ἀπόκρυψιν αὐτῶν.

Τὴν λίαν ἐνδιαφέρουσαν ταύτην ὑπόθεσιν θέλομεν παρακολουθεῖ τακτικώτατα, ἵνα μεταδίδωμεν τοῖς ἡμετέροις ἀναγνώσταις πληροφορίας ἀκριβεῖς.

— Τῇ πρώτῃ τῆς παρελθούσης Πέμπτης διηγήθη ἐντεῦθεν ἡ Α. Ε. ὁ Γενικὸς Διοικητὴς Κρήτης ἐπανακάπτων εἰς Χανία.

ΕΠΙΦΥΛΙΣ

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΔΙΔΑΧΗΝ

(ΕΚ ΤΟΥ ΓΑΛΛΙΚΟΥ)

Ὅταν ἔμινε λόγῳ διὰ τοὺς γάμους τοῦ Παύλου Ἀνδρεῶδου μετὰ τῆς ἰσοπεπτικῆς Λουίζης Δουφρεναίου ὅλοι οἱ φίλοι τοῦ πατρὸς τῆς νεᾶς ἐξ ἐνὸς στόματος ἐκραύγασαν:
 — Ὁ ἄδελφός σου τὴν Λουίζαν εἰς αὐτὸν τὸν παραλυμένον;
 — Τὴ λέγετε! παραλυμένον!
 — Πᾶ, εἰς ἓνα τρελλὸν ὁ ὅποιος ἔχει ἐρωμένας εἰς ὅλας τὰς συνοικίας τῆς πόλεως.
 — Ἐἴνε βέβαιον;
 — Πῶς; σὺ, ἀρχαῖος ἀνακριτὴς, δὲν εἰξεύρεις τοῦτο;
 — Ἀλλὰ καὶ ὅλον τὸν κόσμον εἰς Ρ. . . ἂν ἐρωτήσης, θὰ σοὶ εἴπῃ ὅτι ὁ νέος οὗτος διεύγει βίον ἄσπικτον.
 — Ἄτ! Ἄτ! Ἄτ! Διατί δὲν μοι εἰπέτε τίποτε περὶ αὐτοῦ προτῆτερα;
 — Σὺ πταίεις, φίλε μου. Διατί δὲν συμβουλευθῆς κα-

Παρήτησε τοὺς φίλους τοῦ ὀκρίως Δουφρεναίου ζῶν τὴν κεφαλὴν καὶ μουρμουρίζων: «Διάβολο! Διάβολο!» Ἐπειτα ὑπῆγεν ἀμέσως νὰ ἴδῃ τὴν κόρην του καὶ εὗρεν αὐτὴν ἐτοιμαζομένην νὰ γράψῃ.

Ὁ κύριος Δουφρεναίου συχνάκις εὐρέθη εἰς ὀσπίλους περιστάσεις, ὅτε ἦτο δικαστὴς. Ἀλλ' οὐδέποτε ἄλλοτε ἐστὶνοχώρηθη τόσον πολὺ ὅσον κατόπιν τῆς συνδιαλέξεως μετὰ τῶν φίλων του. Ἦθελε νὰ διηγήθῃ εἰς τὴν Λουίζαν πᾶν ὅ,τι ἔμαθε πρὸ ὀλίγου διὰ τὸν Παῦλον, καὶ δὲν εἰξευρε πῶς νὰ ἀρχίσῃ τὸ σπουδαῖον τοῦτο ζήτημα. Πεισιπάτησεν ὀλίγον, κατὰ μῆκος καὶ πλάτος, μὲ τὰς χεῖρας ὀπίσω, ἔπειτα ἐσταμάτησε διὰ μιᾶς ἐμπροσθεν τῆς κόρης του.

— Λουίζα! ἐπιθύρισε.
 — Τί εἶνε, πατέρα μου;
 — Εἰς ποῖον γράφεις, παιδί μου;
 — Εἰς τὴν φίλην μου Παυλίαν. Ἀναγγέλλω εἰς αὐτὴν τοὺς γάμους μου.
 — Ναι, τοὺς γάμους σου. . . Ἀλλὰ. . . δὲν ἔχομεν καμμίαν θίαν. . .
 — Πῶς! δὲν βιαζόμεθα; Ἀλλὰ μετὰ ἓνα μῆνα θὰ ἦμαι εὐμορφα καὶ καλὰ Κυρία Ἀνδρεῶδου.
 — Ὅχι, προσφιλῆ μου Λουίζα, δὲ θὰ ἦσαι κυρία Ἀνδρεῶδου.
 — Διατί; ἤρώτησε κάταχρος ἡ νεᾶν.
 — Διότι πρὸ ὀλίγου ἔμαθα μερικὰ πράγματα, τὰ ὅποια

καθιστοῦν τὸν γάμον ἀδύνατον. . . θὰ δυστυχῆς ἀργότερα, κόρη μου.

— Ὁ ἄδελφός σου;
 — Ναι. Ὁ κύριος Ἀνδρεῶδης δὲν εἶνε, ἀξίος σου.
 — Τὸν ἐσυκοφάντησαν!
 — Καὶ ἐγὼ αὐτὸ ἐνόμισα κατ' ἀρχὰς, ἀλλ' ὁ κύριος ὅλος συμφωνῶς λέγει ὅτι. . . ὅτι. . . Μὴ τὴν πίστιν μου, τόσον τὸ χειρότερον! Ἀλλ' ἐπὶ τέλους, δὲν εἶσαι καμμία μικροῦλα μαθήτρια, καὶ ἡμπορῶ νὰ σοὶ εἴπω ὅ,τι ἡκουσα: φαίνεται ὅτι αὐτὸς ἔχει ἐρωμένας.
 — Καὶ τί μὲ τοῦτο! θὰ τὰς παραιτήσῃ.
 — Ὁ ἄδελφός σου πρὸ τοῦ γάμου. . . καὶ θὰ τὰς ἐπαναλάβῃ ἔτι μετὰ ἓνα μῆνα. Ἀκουσέ μου, παιδί μου αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος δὲν εἶναι γιὰ σένα.
 — Τὸν ἀγαπῶ!
 — Ὁ ἄδελφός σου.
 — Τὸν ἀγαπῶ!
 — Ὁ ἄδελφός σου καὶ εἰς τὸ τέλος θὰ σὲ παραιτήσῃ.
 — Τὸν ἀγαπῶ! . . . τὸν ἀγαπῶ! . . . τὸν ἀγαπῶ! . . .
 — Τὸν ἀγαπῶ! . . . τὸν ἀγαπῶ! . . . Λοιπὸν! ὑπανδρεύσου τον, τὸν κύριον Ἀνδρεῶδην σου. Ἄλλ' ἂν σὲ κακομοιράσῃ — καὶ τὸ φοβοῦμαι πολὺ — μὴ παρκαποθεῖς μαζὶ μου. . . Καὶ ἂν καμμιὰ προινή σὲ ἀπῆλπι μάρμαρον τὸ ἔπιον ἀπὸ τὴν πυρροῦν νὰ σοὶ εἴπω. . .